מגילת תענית — ניסן

אִילֵין יוֹמַיָא דְלָא לְהִתְעַנָאָה בְּהוֹן. וּמִקְצַתְהוֹן דְלָא לְמִסְפַּד בְּהוֹן:

מִן רֵישׁ יַרְחָא דְנִיסָן וְעַד תְּמַנְיָא בֵיהּ אִיתּוֹקָם תְּמִידָא דְלָא לְמִסְפַּד:

שהיו צדוקין אומרים מביאים תמידין משל יחיד וזה מביא שבת אחד וזה מביא ב' שבתות וזה מביא שלשים יום. ומה היו דורשים אמרו כתוב בתורה את הכבש אחד תעשה בבקר. ליחיד משמע. אמרו להם חכמים אין אתם רשאים לעשות כן לפי שאין קרבן צבור בא אלא משל כל ישראל שנאמר צו את בני ישראל וגו' קרבני זה הדם לחמי אלו חלבים. לאשי זה הקטרת. ריח זו הלבונה. ניחחי אלו הנסכים. וכל שהוא כריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו שיהא כולם באים מתרומת הלשכה: ר' עקיבא אומר מניין שלא יצא וירעה בעדר ת"ל תשמרו להקריב לי במועדו. ולהלן הוא אומר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום. מה להלן מבקרין אותו ד' ימים קודם לשחיטתו. אף כאן מבקרין אותו ד' ימים קודם לשחיטתו. וכשגברו עליהם ונצחום התקינו שיהיו שוקלין שקליהן ומניחין אותן בלשכה והיו תמידין קריבין משל צבור. וכל אותן הימים שדנום עשאום י"ט:

וּמִתְמַנְיָא בֵיהּ וְעַד סוֹף מוֹעֲדָא אִיתּוֹתָב חַגָּא דְשָׁבָעַיָּא דִי לָא לְמִסְפַּד:

ואיזה זו עצרת. והלא לא נצרכו לכתוב כל הימים טובים שבמגילה. אלא שהיו דנין כנגד בייתוסין שהיו אומרים עצרת לאחר שבת נטפל להם ר' יוחנן בן זכאי אמר להם שוטים זו מניין לכם ולא היה בהם אדם שהחזיר לו דבר חוץ מזקן א' שהיה מפטפט כנגדו אמר משה רבינו אוהב ישראל היה. ויודע שהעצרת יום א' הוא לפיכך עמד ותקנה לאחר שבת כדי שיתענגו ב' ימים זה אחר זה קרא לו המקרא הזה אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע אם משה רבינו אוהב ישראל היה מפני מה עכבם במדבר מ' שנה א"ל ר' ובכך אתה פוטרני א"ל שוטה שבעולם ולא תהא תורה שלימה שלנו כשיחה בטילה שלכם אמר לו ובמה אתה פוטרני אמר לו הכתוב או' וספרתם לכם ממחר' השבת וגו' יכול לא יהא המניין תלוי אלא בשבועות ת"ל תספרו חמשים יום הא כיצד אירע יום ט"ו להיות בשבת מונה שבע שבתות חל להיות אחר שבת מונה חמשים יום וכשאתה קורא ממחר' השבת ממחרת י"ט הראשון של פסח. ור' אליעזר אומר אינו צריך הרי הוא או' תספור לך מהחל הספירה התלויה בב"ד יצאתה שבת בראשי' שספירתה בכל אדם. רבי יהושע אומר אמרה תורה מנה ימים וקדש ראש חודש מנה ימים וקדש עצרת מה ר"ח סמוך לביאתו ניכרת כו'. ר' ישמעאל אומר אמרה תורה הבא עומר בפסח והבא שתי לחם בעצרת. מה להלן רגל אף כאן רגל ותחילת רגל: ר' יהודא בן בתירא או' נאמר שבת למטה ונאמר שבת למעלה מה להלן רגל ותחילת הרגל בסמוך לו. וכשאתה קורא ממחרת השבת ממחרת יום הראשון של פסח: